

Rozdział 1. Przepisy ogólne

Art. 1. [Zakres podmiotowy i przedmiotowy regulacji]

1. Ustawę stosuje się do ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych w zakresie określonym w art. 2 i art. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”.

2. Ustawa określa:

- 1) podmioty publiczne obowiązane do wyznaczenia inspektora ochrony danych oraz tryb zawiadomienia o jego wyznaczeniu;
- 2) warunki i tryb akredytacji podmiotu uprawnionego do certyfikacji w zakresie ochrony danych osobowych, akredytowanego przez Polskie Centrum Akredytacji, zwanego dalej „podmiotem certyfikującym”, podmiotu monitorującego kodeks postępowania oraz certyfikacji;
- 3) tryb zatwierdzenia kodeksu postępowania;
- 4) organ właściwy w sprawie ochrony danych osobowych;
- 5) postępowanie w sprawie naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych;
- 6) tryb europejskiej współpracy administracyjnej;
- 7) kontrolę przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych;
- 8) odpowiedzialność cywilną za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych i postępowanie przed sądem;
- 9) odpowiedzialność karną i administracyjne kary pieniężne za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych.

Powiązania z innymi przepisami:

- art. 2, 3 RODO,
- Tytuł V Rozdział 2 Traktatu o Unii Europejskiej.

I. Materialny zakres stosowania

1. Ustawa w kwestii materialnego zakresu jej stosowania odwołuje się do art. 2 RODO. Ma ona zatem zastosowanie do osób fizycznych w związku z przetwarzaniem ich danych osobowych, a więc

jej treścią nie zostało objęte przetwarzanie danych osób zmarłych. W tym zakresie instrumentem ochrony będą przepisy o ochronie dóbr osobistych przewidziane w KC (np. w ramach kultu pamięci osoby zmarłej).

Ustawę muszą respektować więc w swojej działalności wszystkie organizacje (administratorzy danych, jak i podmioty przetwarzające dane osobowe na zlecenie administratorów) w zakresie dokonywanych przez nich wszelkich operacji na danych osobowych (zbieranie, utrwalanie, organizowanie, porządkowanie, przechowywanie, adaptowanie lub modyfikowanie, pobieranie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie poprzez przesłanie, rozpowszechnianie lub innego rodzaju udostępnianie, dopasowywanie lub łączenie, ograniczanie, usuwanie lub niszczenie). Chodzi tu o każdy rodzaj przetwarzania danych osobowych: w sposób całkowicie lub częściowo zautomatyzowany oraz w sposób inny niż zautomatyzowany danych osobowych stanowiących część zbioru danych lub mających stanowić część zbioru danych.

Przetwarzanie danych w sposób zautomatyzowany co do zasady będzie się odbywało w systemach informatycznych, chociaż nie jest to regułą. Ustawa obejmie też swoją dyspozycją dane przetwarzane w tradycyjnej formie papierowej (kartoteki, wyciągi itp.).

Ważne

Ustawę będziemy stosować do wszelkich danych osobowych przetwarzanych w dowolny sposób przez administratora bądź podmiot przetwarzający dane osobowe na zlecenie administratora (outsourcing).

II. Brak zastosowania OchrDanychU

2. Zgodnie z odwołaniem do dyspozycji art. 2 RODO OchrDanychU nie będzie miała zastosowania do przetwarzania danych osobowych:

- 1) w ramach działalności nieobjętej zakresem prawa UE,
- 2) przez państwa członkowskie w ramach wykonywania działań wchodzących w zakres tytułu V rozdział 2 TUE,
- 3) przez osobę fizyczną w ramach czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze,
- 4) przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych oraz wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom.

Ustawa nie znajduje zastosowania w kontekście działalności nieobjętej prawem UE. W motywie 16 preambuły RODO jako działalność nieobjętą zakresem prawa UE wskazano kwestię ochrony podstawowych praw i wolności oraz swobodnego przepływu danych osobowych w związku z działalnością dotyczącą bezpieczeństwa narodowego.

3. Ponadto przepisy ustawy nie znajdą zastosowania do przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie w ramach wykonywania działań wchodzących w zakres tytułu V rozdział 2 TUE. Jest to odniesienie do postanowień szczególnych w zakresie dotyczącym wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

4. Ustawy nie będziemy stosować do przetwarzania dokonywanego przez osobę fizyczną w ramach czynności o czysto osobistym lub domowym charakterze.

Przykład

Działaniem o charakterze czysto osobistym będzie tworzenie listy gości na przyjęcie weselne, a następnie wystawienie na sali wykazu umiejscowienia gości. Tak samo w przypadku tworzenia listy mailingowej znajomych, których chce się zaprosić na zorganizowany spływ kajakowy lub inne wydarzenie o charakterze czysto osobistym. Podobnie sprawa się będzie miała w sytuacji przetwarzania wizerunku w ramach monitoringu domowego, o ile rejestrator kamery nie rozciąga się na przestrzeń publiczną. Ponadto, jak wskazano w motywie 18 preambuły RODO, działalność osobista lub domowa może polegać m.in. na korespondencji i przechowywaniu adresów, podtrzymywaniu więzi społecznych oraz działalności internetowej podejmowanej w ramach takiej działalności. Słusznie wskazuje się w literaturze (*P. Litwiński, P. Barta, M. Kawecki, Rozporządzenie UE w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych. Komentarz, Warszawa 2017, s. 149*), że osoba, która zamieszcza dane i własne treści na portalach społecznościowych, dokonuje tych działań w celach osobistych. A co za tym idzie, nie jest objęta przepisami OchrDanychU.

5. Nie podlega przepisom OchrDanychU przetwarzanie danych osobowych przez organy publiczne w ramach zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych oraz wykonywania kar, w tym ochrony przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobiegania takim zagrożeniom. W sytuacjach, w których dane osobowe są przetwarzane przez organy dla wyżej wymienionego celu, stosowana będzie dyspozycja dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z 27.4.2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.Urz. UE L 2016 Nr 119, s. 89).

III. Terytorialny zakres stosowania

6. Zgodnie z odwołaniem do dyspozycji art. 2 RODO OchrDanychU ma zastosowanie do danych osobowych przetwarzanych w związku z działalnością prowadzoną przez jednostkę organizacyjną administratora lub podmiotu przetwarzającego w UE, niezależnie od tego, czy przetwarzanie odbywa się w UE. Motyw 22 RODO stanowi przy tym, że pojęcie „jednostka organizacyjna” zakłada skuteczne i faktyczne prowadzenie działalności poprzez stabilne struktury. Natomiast forma prawna takich struktur, niezależnie od tego, czy chodzi o oddział czy spółkę zależną mającą osobowość prawną, nie jest w tym względzie czynnikiem decydującym.

Co istotne, przepisy OchrDanychU znajdują również zastosowanie do organizacji, które nie mają siedziby bądź jednostek organizacyjnych w UE, ale przetwarzają dane osobowe w związku z oferowaniem towarów lub usług osobom przebywającym na jej terenie, niezależnie czy wymagają od tych osób zapłaty. Ponadto przepisy OchrDanychU znajdują również zastosowanie do wyżej wymienionych organizacji, gdy dokonywane przez nie przetwarzanie wiąże się z monitorowaniem zachowania osób przebywających na terenie UE, o ile do zachowania dochodzi w UE.

Ustawa będzie również stosowana do przetwarzania danych osobowych przez administratora niemającego jednostki organizacyjnej w UE, ale mającego jednostkę organizacyjną w miejscu, w którym na mocy prawa międzynarodowego publicznego ma zastosowanie prawo państwa członkowskiego. Odnosi się to do obszarów nieleżących w obrębie żadnego państwa członkowskiego UE, na których

jednak będzie obowiązywało prawo jednego z państw członkowskich, a więc także UE. Do wyżej wspomnianych miejsc możemy zakwalifikować ambasady, konsulaty, statki morskie oraz powietrzne. Warto również w kontekście przytoczonego przepisu przeanalizować status terytoriów zależnych. Przykładem mogą być francuskie terytoria zależne, gdyż mają one odmienny status, który różnicuje ich sytuację. Niektóre francuskie terytoria zależne (np. Gujana Francuska lub Gwatemala) w prawie krajowym mają status „departamentów zamorskich”. Natomiast inne terytoria (np. Polinezja Francuska) mają „status zbiorowości zamorskich”. Na wszystkich przytoczonych terytoriach obowiązuje prawo francuskie. Jednak nie do wszystkich przytoczonych terytoriów znajdzie zastosowanie art. 3 ust. 3 RODO. Sytuację stowarzyszonych terytoriów zamorskich (departamenty zamorskie, zbiorowości morskie), które nie wchodzą w skład UE, ale w ograniczonym zakresie stosowane są wobec nich unijne zasady, uregulowano m.in. w art. 198–204 TFUE. W sytuacji, gdy na przedmiotowych terytoriach obowiązuje prawo państwa członkowskiego, znajdzie zastosowanie również art. 3 ust. 3 RODO. Jednak o ile wszystkie terytoria o statusie francuskich departamentów zamorskich zostały wymienione w art. 355 TFUE, to w przypadku zbiorowości zamorskich pojawia się taki problem, że obecnie tylko jedno z nich (Saint-Martin) jest wymienione w treści art. 355 TFUE.

IV. Zakres przedmiotowy stosowania OchrDanychU

7. Rozporządzenie UE w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych jest aktem bezpośrednio stosowanym, co oznacza, że państwa członkowskie nie muszą go implementować osobną ustawą do porządku prawnego swojego kraju. Niemniej są kwestie, które RODO zezwala doprecyzować poprzez ustawodawstwo danego państwa członkowskiego. **Kwestie, które zdecydował się doprecyzować krajowy ustawodawca, to:**

- 1) wyznaczenie inspektora ochrony danych osobowych przez podmioty publiczne i określenie trybu, w jakim należy zawiadomić UODO o jego wyznaczeniu,
- 2) kwestie związane z akredytacją podmiotów, które będą uprawnione do certyfikacji na gruncie RODO,
- 3) kwestie związane z zatwierdzaniem kodeksów postępowania,
- 4) określenie statusu organu nadzorczego w zakresie ochrony danych osobowych,
- 5) kwestie związane z europejską współpracą administracyjną,
- 6) to, jak będą przeprowadzane kontrole w zakresie przestrzegania przepisów o ochronie danych osobowych,
- 7) dookreślenie odpowiedzialności cywilnej za naruszenie przepisów o ochronie danych osobowych, jak również postępowania w tym zakresie przed sądem,
- 8) odpowiedzialność karna za naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych, jak również tryb nakładania kar administracyjnych.

Należy się spodziewać, że OchrDanychU będzie ulegać zmianom i z biegiem czasu poruszać więcej kwestii, na których doprecyzowanie zezwalają przepisy RODO.

Art. 2. [Wyłączenie stosowania niektórych przepisów rozporządzenia 2016/679]

1. Do działalności polegającej na redagowaniu, przygotowywaniu, tworzeniu lub publikowaniu materiałów prasowych w rozumieniu ustawy z dnia 26 stycznia 1984 r. – Prawo prasowe

(Dz. U. poz. 24, z późn. zm.), a także do wypowiedzi w ramach działalności literackiej lub artystycznej nie stosuje się przepisów art. 5–9, art. 11, art. 13–16, art. 18–22, art. 27, art. 28 ust. 2–10 oraz art. 30 rozporządzenia 2016/679.

2. Do wypowiedzi akademickiej nie stosuje się przepisów art. 13, art. 15 ust. 3 i 4, art. 18, art. 27, art. 28 ust. 2–10 oraz art. 30 rozporządzenia 2016/679.

Powiązania z innymi przepisami:

- motyw 85, 153 RODO,
- art. 7 ust. 2 PrPras,
- art. 85 ust. 2 PrAut.

I. Wyłączenie działalności dziennikarskiej spod przepisów RODO

1. Ustawa wyłącza zastosowanie konkretnych przepisów RODO przy tworzeniu, przygotowywaniu lub publikowaniu materiałów prasowych w ramach prowadzonej działalności dziennikarskiej. Przepis ten jest nawiązaniem do wskazanej w art. 85 RODO dyspozycji, zgodnie z którą państwa członkowskie powinny przyjąć przepisy pozwalające pogodzić prawo do ochrony danych osobowych na mocy przepisów RODO z wolnością wypowiedzi i informacji, w tym do przetwarzania dla potrzeb dziennikarskich oraz do celów wypowiedzi akademickiej, artystycznej lub literackiej. Ponadto w preambule RODO (motyw 153) ustawodawca podkreślił, iż państwa członkowskie powinny przyjąć odstępstwa i wyjątki w odniesieniu do: zasad ogólnych, praw przysługujących osobie, której dane dotyczą, administratora i podmiotu przetwarzającego, przekazywania danych osobowych do państw trzecich lub organizacji międzynarodowych, niezależnych organów nadzorczych, współpracy i spójności oraz szczególnych sytuacji przetwarzania danych. Co istotne, podkreślono, że **pojęcia dotyczące wolności wypowiedzi, takie jak dziennikarstwo, należy interpretować szeroko.**

W kontekście omawianego wyłączenia należy odwołać się do takich pojęć, jak: materiał prasowy czy działalność dziennikarska.

Jak wskazano w wyroku NSA z 22.3.2011 r. (I OSK 623/10, Legalis), prasowa działalność dziennikarska polega na zbieraniu, opracowywaniu i przygotowywaniu materiałów podlegających publikacji w prasie. Z kolei interpretując pojęcie działalności dziennikarskiej, nie można go interpretować w oderwaniu od pojęcia „dziennikarz”. W art. 7 ust. 2 pkt 5 PrPras wskazano, iż **dziennikarzem** jest osoba zajmująca się redagowaniem, tworzeniem lub przygotowywaniem materiałów prasowych, pozostająca w stosunku pracy z redakcją albo zajmująca się taką działalnością na rzecz i z upoważnienia redakcji. Z kolei zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 4 PrPras **materiałem prasowym** jest każdy opublikowany lub przekazany do opublikowania w prasie tekst albo obraz o charakterze informacyjnym, publicystycznym, dokumentalnym lub innym, niezależnie od środków przekazu, rodzaju, formy, przeznaczenia czy autorstwa.

Zgodnie z przywołanym przepisem **prasą** będą więc publikacje periodyczne, które nie tworzą zamkniętej, jednorodnej całości, ukazujące się nie rzadziej niż raz do roku, opatrzone stałym tytułem albo nazwą, numerem bieżącym i datą, a w szczególności: dzienniki i czasopisma, serwisy agencyjne, stałe przekazy teleksowe, biuletyny, programy radiowe i telewizyjne oraz kroniki filmowe. Co więcej, prasą są także wszelkie istniejące i powstające w wyniku postępu technicznego środki masowego przekazywania, w tym także rozgłośnie oraz tele- i radiowęzły zakładowe, upowszechn-

niające publikacje periodyczne za pomocą druku, wizji, fonii lub innej techniki rozpowszechniania; prasa obejmuje również zespoły ludzi i poszczególne osoby zajmujące się działalnością dziennikarską. Warto wskazać, że przekaz za pośrednictwem Internetu, jeżeli spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 2 pkt 1 PrPras, będzie uznany za prasę.

Orzecznictwo

Przekaz za pośrednictwem internetu, jeżeli spełnia wymogi określone w art. 7 ust. 2 pkt 1 PrPras, jest prasą, gdy przekaz internetowy towarzyszy przekazowi utrwalonemu na papierze, drukowanemu, stanowiąc inną elektroniczną jego postać w systemie online, jak i wówczas, gdy przekaz istnieje tylko w formie elektronicznej w internecie, ale ukazuje się tylko periodycznie (wyr. SN z 28.10.2016 r., I CSK 695/15, Legalis).

II. Działalność literacka i artystyczna

2. Ani w RODO, ani w OchrDanychU nie ma dookreślonego pojęcia działalności literackiej i artystycznej. Przyglądając się obydwu pojęciom, należy stwierdzić, że działalność artystyczna i literacka są działalnościami nastawionymi na osiągnięcie pewnego rezultatu. W przypadku tej pierwszej rezultatem będzie stworzenie pewnego utworu literackiego, a w przypadku tej drugiej – stworzenie pewnych prac, wyrobów, tj. „artystycznych wykonań” (np. obrazy, rzeźby, piosenki).

Warto w tym zakresie odnieść się także do przepisów PrAut, która wskazuje w art. 1 ust. 2, że m.in. „utwory literackie” to utwory wyrażone słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi (literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne oraz programy komputerowe); plastyczne; fotograficzne; lutnicze; wzornictwa przemysłowego; architektoniczne, architektoniczno-urbanistyczne i urbanistyczne; muzyczne i słowno-muzyczne; sceniczne, sceniczno-muzyczne, choreograficzne i pantomimiczne; audiowizualne (w tym filmowe). W art. 85 ust. 2 PrAut wskazano z kolei, iż „artystycznymi wykonaniami” będą w szczególności: działania aktorów, recytatorów, dyrygentów, instrumentalistów, wokalistów, tancerzy i mimów oraz innych osób w sposób twórczy przyczyniających się do powstania wykonania.

III. Zakres wyłączenia

3. W odniesieniu do opisanej powyżej działalności dziennikarskiej, literackiej i artystycznej ustawodawca wskazał konkretnie, jakie przepisy RODO nie będą miały zastosowania. Chodzi mianowicie o przepisy o:

- 1) zasadach przetwarzania danych (art. 5–9 RODO),
- 2) przetwarzaniu niewymagającym identyfikacji (art. 11 RODO),
- 3) obowiązkach informacyjnych (art. 13 i 14 RODO),
- 4) prawie dostępu (art. 15 RODO),
- 5) prawie do sprostowania (art. 16 RODO),
- 6) prawie do ograniczenia przetwarzania (art. 18 RODO),
- 7) obowiązku powiadomienia o sprostowaniu lub usunięciu danych osobowych lub o ograniczeniu przetwarzania (art. 19 RODO),
- 8) prawie do przenoszenia danych (art. 20 RODO),
- 9) prawie do sprzeciwu (art. 21 RODO),

- 10) prawie do niepodlegania zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji w indywidualnych przypadkach, w tym profilowaniu (art. 22 RODO),
- 11) przedstawicielach administratorów lub podmiotów przetwarzających niemających jednostki organizacyjnej w UE (art. 27 RODO),
- 12) większości regulacji odnoszących się do podmiotu przetwarzającego (art. 28 RODO),
- 13) rejestrowaniu czynności przetwarzania (art. 30 RODO).

Osoby, które taką działalność prowadzą, muszą jednak pamiętać, że nadal są zobligowane chociażby do odpowiedniego zabezpieczenia danych osobowych, w tym zachowania odpowiedniego bezpieczeństwa przetwarzania, o którym mowa w art. 32 RODO. Oznacza to m.in. konieczność zabezpieczenia nośników informacji, takich jak pendrive'y, laptopy czy nawet serwery, na których są przechowywane dane. Adekwatność przedmiotowych zabezpieczeń może zweryfikować podczas kontroli osoba upoważniona z ramienia Prezesa UODO.

Wyłączenie wprowadzone przez ustawodawcę należy uznać za zasadne. Realizacja bowiem wyżej wymienionych praw mogłaby się wiązać z ujawnieniem, jak również ograniczeniem tajemnicy dziennikarskiej, wpływać na proces tworzenia materiałów prasowych czy skutkować zafałszowaniem procesu twórczego itd.

IV. Wypowiedź akademicka

4. Ani w RODO, ani w OchrDanychU nie ma dookreślonej definicji wypowiedzi akademickiej. Za wypowiedź akademicką będziemy mogli uznać m.in. wszelkie wypowiedzi wyrażane w ramach prowadzonej działalności dydaktycznej (np. wykłady na uczelniach wyższych). Wypowiedzią akademicką będzie również działalność polegająca na publikowaniu materiałów naukowych na uczelni wyższej.

W przypadku wszystkich ww. rodzajów wypowiedzi akademickiej wyłączono stosowanie art. 13, art. 15 ust. 3 i 4, art. 18, art. 27, art. 28 ust. 2–10 oraz art. 30 RODO.

Wyłączono zatem następujące obowiązki administratora lub podmiotu przetwarzającego:

- 1) informowanie osoby, której dane dotyczą, o danych pozyskanych od tej osoby (art. 13 RODO),
- 2) dostarczanie osobie, której dane dotyczą, kopii danych (art. 15 ust. 3 oraz ust. 4 RODO),
- 3) ograniczenie przetwarzania na wniosek osoby, której dane dotyczą (art. 18 RODO),
- 4) wyznaczanie swojego przedstawiciela w UE w przypadku, o którym mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia (art. 27 RODO),
- 5) powierzenie przetwarzania danych osobowych podmiotowi przetwarzającemu na podstawie umowy lub innego instrumentu prawnego (art. 28 RODO),
- 6) prowadzenie rejestru czynności przetwarzania danych osobowych (art. 30 RODO).

Jak słusznie wskazano w uzasadnieniu projektu OchrDanychU (druk sejmowy Nr 2410, s. 9), brak wyłączenia obowiązku informowania osoby, której dane dotyczą, o danych pozyskanych od tej osoby w ramach wypowiedzi akademickiej wyłączyłby w zasadzie możliwość prowadzenia działań dydaktycznych na uczelniach wyższych, wykładach otwartych dla wolnych słuchaczy itd. Prowadzący takie zajęcia nie mógłby dla celów związanych z prowadzonym wykładem zebrać danych uczestników wykładu, bez konieczności zrealizowania wobec nich długiego obowiązku, co często przekroczyłoby czas przeznaczony na sam wykład. Z kolei brak wyłączenia prawa do wystąpienia z żądaniem ograniczenia przetwarzania na wniosek osoby, której dane dotyczą, mógłby w ocenie projektodawcy skutkować niemożnością opublikowania wyników badań naukowych.

Art. 3. [Ograniczenie stosowania art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679]

1. Administrator wykonujący zadanie publiczne nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, jeżeli zmiana celu przetwarzania służy realizacji zadania publicznego i niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679, jest niezbędne dla realizacji celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz przekazanie tych informacji:

- 1) uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego zadania publicznego lub
- 2) naruszy ochronę informacji niejawnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

3. Administrator jest obowiązany poinformować osobę, której dane dotyczą, na jej wniosek, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o podstawie nieprzekazania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 rozporządzenia 2016/679.

Powiązania z innymi przepisami:

- art. 9 FinPubU,
- art. 1 pkt 2, art. 5 § 2 pkt 3 KPA,
- art. 13 RODO.

I. Administrator wykonujący zadania publiczne a podmiot publiczny

1. Ustawa w odniesieniu do obszaru zadań publicznych posługuje się równolegle dwoma pojęciami mianowicie: pojęciem administratora wykonującego zadania publiczne oraz pojęciem podmiotów publicznych.

Można zauważyć, że OchrDanychU nie definiuje pojęcia podmiotu publicznego czy też administratora wykonującego zadania publiczne. Jedynie w przepisach poświęconych powołaniu funkcji inspektora ochrony danych ustawodawca wskazał, że przez sformułowanie „organy i podmioty publiczne” należy rozumieć jednostki sektora finansów publicznych, instytuty badawcze, Narodowy Bank Polski.

W celu szerszego zdefiniowania wyżej wymienionych pojęć należy sięgnąć do uregulowań sektorowych z zakresu administracji publicznej. W art. 5 § 2 pkt 3 KPA zamieszczono definicję **organu administracji publicznej**, przez który rozumie się ministrów, centralne organy administracji rządowej, wojewodów, działające w ich lub we własnym imieniu inne terenowe organy administracji rządowej (zespolonej i niezespolej), organy jednostek samorządu terytorialnego oraz organy i podmioty wymienione w art. 1 pkt 2 KPA. Aby zdefiniować pojęcie podmiotu publicznego, możemy sięgnąć również do art. 9 FinPubU wymieniającego podmioty sektora finansów publicznych, które można uznać za podmioty publiczne. Zgodnie z tym przepisem **jednostki sektora finansów publicznych** to:

- 1) organy władzy publicznej, w tym organy administracji rządowej, organy kontroli państwowej i ochrony prawa oraz sądy i trybunały,

- 2) jednostki samorządu terytorialnego oraz ich związki,
- 3) związki metropolitalne,
- 4) jednostki budżetowe,
- 5) samorządowe zakłady budżetowe,
- 6) agencje wykonawcze,
- 7) instytucje gospodarki budżetowej,
- 8) państwowe fundusze celowe,
- 9) ZUS i zarządzane przez niego fundusze oraz KRUS i fundusze zarządzane przez Prezesa KRUS,
- 10) NFZ,
- 11) samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej,
- 12) uczelnie publiczne,
- 13) PAN i tworzone przez nią jednostki organizacyjne,
- 14) państwowe i samorządowe instytucje kultury,
- 15) inne państwowe lub samorządowe osoby prawne utworzone na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych, z wyłączeniem przedsiębiorstw, instytutów badawczych, banków i spółek prawa handlowego.

Bardziej problematyczne staje się zdefiniowanie pojęcia administratora wykonującego zadania publiczne, gdyż w żadnej ustawie nie zawarto definicji takiego podmiotu. Jak wskazano w wyroku NSA z 9.12.2015 r. (I OSK 710/15, Legalis) – **nie można utożsamiać zadań władzy publicznej z zadaniami publicznymi, gdyż ostatnie pojęcie ma szerszy zakres**. Pojęcia te różnią się przede wszystkim zakresem podmiotowym, bowiem zadania władzy publicznej mogą być realizowane przez organy władzy lub podmioty, którym zadania te zostały powierzone w oparciu o konkretne i wyraźne unormowania ustawowe. Natomiast pojęcie „zadania publiczne” ignoruje element podmiotowy i oznacza, że zadania publiczne mogą być wykonywane przez różne organizacje niebędące organami władzy. W związku z powyższym tak rozumiane pojęcie zadań publicznych cechuje powszechność i użyteczność dla ogółu, a także sprzyjanie osiągnięciu celów określonych w Konstytucji RP lub ustawie. W związku z powyższym do podmiotów realizujących zadania publiczne możemy zaliczyć m.in.: przedsiębiorstwa świadczące usługi dystrybucyjne energii elektrycznej oraz gazu, a także podmioty sprzedające wymienione nośniki energii, przedsiębiorstwa wodociągowe i kanalizacyjne, podmioty świadczące usługi telekomunikacyjne (zob. wyr. NSA z 9.12.2015 r., I OSK 710/15, Legalis), samodzielne publiczne zakłady opieki zdrowotnej (zob. wyr. WSA w Gorzowie Wielkopolskim z 7.11.2012 r., II SAB/Go 42/12, Legalis), przedsiębiorstwa komunikacji zbiorowej czy też podmioty świadczące usługi opiekuńcze.

Ważne

Zadania publiczne mogą być realizowane zarówno przez podmioty publiczne, jak i podmioty prywatne.

II. Zmiana celu

2. Jako przykład zastosowania omawianej konstrukcji w uzasadnieniu projektu OchrDanychU wskazano sytuację, w której administrator na podstawie przepisów prawa zbierał dane w określonym celu, a następnie ustawodawca postanowił, że te dane mogą zostać wykorzystane w innym

celu niż ten, który istniał w momencie zbierania danych. Realizacja indywidualnego obowiązku informacyjnego w stosunku do znacznej liczby osób (np. w przypadku bazy PESEL – wszystkich Polaków) dalece utrudniałaby realizację zadań publicznych.

Również administrator danych prowadzący postępowania administracyjne w formie papierowej będzie mógł skorzystać z przywołanego ograniczenia, żeby nie przeszukiwać kilkunastu tomów akt administracyjnych, aby stwierdzić, czy gdzieś przypadkiem nie znalazły się czyjeś dane osobowe, które nie były niezbędne do postępowania administracyjnego.

Z kolei jak wskazano w preambule RODO, dalsze przetwarzanie do celów archiwalnych w interesie publicznym, do celów badań naukowych lub historycznych lub do celów statystycznych powinny być uznawane za operacje przetwarzania zgodne z prawem i z pierwotnymi celami.

III. Wyłączenie konieczności spełnienia obowiązku informacyjnego

3. Komentowany przepis dotyczy możliwości wyłączenia obowiązku informacyjnego w sytuacji, gdy dochodzi do zmiany celu przetwarzania danych. Wyłączenie to nie odnosi się więc do ogólnego obowiązku informacyjnego, który musi zostać spełniony podczas pozyskiwania danych od osoby, której one dotyczą (pierwotny sposób pozyskania danych).

Wyłączenie obowiązku informacyjnego dla podmiotów wykonujących zadania publiczne może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy:

- 1) zmiana celu przetwarzania służy realizacji zadania publicznego;
- 2) niewykonanie obowiązku informacyjnego jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 23 RODO;
- 3) przekazanie informacji wymaganych przez art. 13 ust. 3 RODO:
  - a) uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego zadania publicznego, lub
  - b) naruszy ochronę informacji niejawnych.

Cele, o których mowa w art. 23 RODO, mają służyć:

- 1) bezpieczeństwu narodowemu,
- 2) obronie,
- 3) bezpieczeństwu publicznemu,
- 4) zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom,
- 5) innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym UE lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu UE lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu,
- 6) ochronie niezależności sądów i postępowania sądowego,
- 7) zapobieganiu naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzeniu postępowań w takich sprawach, ich wykrywaniu oraz ściganiu,
- 8) funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym lub regulacyjnym związanym, nawet sporadycznie, ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa powyżej w pkt 1–5 i 7,

- 9) ochronie osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób,
- 10) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.

Omawiany artykuł wprowadza wyłączenie dla podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie obowiązku przekazania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 RODO. Administrator nie będzie więc musiał poinformować osoby, której dane dotyczą, o zmianie celu oraz nie będzie musiał przekazać informacji o:

- 1) okresie, przez który dane osobowe będą przechowywane;
- 2) prawie do żądania od administratora dostępu do danych osobowych dotyczących osoby, której dane dotyczą, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania lub o prawie do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także o prawie do przenoszenia danych;
- 3) jeżeli przetwarzanie odbywa się na podstawie art. 6 ust. 1 lit. a RODO lub art. 9 ust. 2 lit. a RODO – prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem;
- 4) prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego;
- 5) tym, czy podanie danych osobowych jest wymogiem ustawowym lub umownym lub warunkiem zawarcia umowy oraz czy osoba, której dane dotyczą, jest zobowiązana do ich podania i jakie są ewentualne konsekwencje niepodania danych;
- 6) zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, w tym o profilowaniu, o którym mowa w art. 22 ust. 1 i 4 RODO, oraz – przynajmniej w tych przypadkach – istotne informacje o zasadach ich podejmowania, a także o znaczeniu i przewidywanych konsekwencjach takiego przetwarzania dla osoby, której dane dotyczą.

IV. Niemożność prawidłowego wykonania zadania publicznego

4. Ustawa wskazuje, że przekazanie informacji objętych dyspozycją art. 13 ust. 3 RODO musi powodować brak możliwości wykonania zadania publicznego bądź wywołać realne zagrożenie dla jego prawidłowego wykonania. **Istotne jest, aby interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie były nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji danego zadania publicznego.**

Przykład

Wykorzystanie już posiadanych danych w nowym celu, jakim jest konieczność realizacji rozbudowy infrastruktury kanalizacyjnej czy też drogowej, będzie można uznać za zadanie publiczne, gdzie podstawowe prawa i wolności osoby, której dane dotyczą, nie będą nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji zadania publicznego. Niemniej publikacja na tablicy ogłoszeń w urzędzie gminy wizerunków pijanych kierowców będzie już naruszała prawa i wolności takich osób, w tym naruszała chociażby dobra osobiste takich osób.

V. Naruszenie informacji niejawnych

5. Ustawa wskazuje, że jednym z dwóch możliwych warunków nieprzekazania informacji objętych dyspozycją art. 13 ust. 3 RODO jest możliwość naruszenia ochrony informacji niejawnych. Ustawa z 5.8.2010 r. o ochronie informacji niejawnych (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 412 ze zm.) definiuje informację niejawną jako informację wymagającą ochrony przed nieuprawnionym ujawnieniem,

która spowodowałaby lub mogłaby spowodować szkody dla Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od formy i sposobu jej wyrażania, także w trakcie jej opracowania.

VI. Zapewnienie odpowiednich środków ochrony

6. Administrator chcący skorzystać z omawianego wyłączenia musi zapewnić odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ustawodawca krajowy nie wskazał jednak, o jakich środkach mowa w omawianym przepisie, jest to wynikowe wprowadzenia przez przepisy RODO tzw. zasady rozliczalności, zgodnie z którą administrator musi być w stanie wykazać zgodność z wymogami RODO, niemniej o tym, jakimi środkami osiągnie tę zgodność, decyduje on sam.

Podejmując decyzję co do wdrożenia przedmiotowych środków, administrator danych zgodnie z przepisami RODO musi wziąć pod uwagę:

- 1) charakter przetwarzania,
- 2) kontekst przetwarzania,
- 3) cele przetwarzania,
- 4) ryzyko naruszenia praw i wolności osób fizycznych o różnym prawdopodobieństwie wystąpienia i wadze zagrożenia.

U podstaw prawidłowego wdrożenia odpowiednich środków będzie więc stać zasada szacowania ryzyka (podejście oparte na szacowaniu ryzyka). Przepisy RODO nakładają na administratora danych obowiązek dokonania oceny ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem danych osobowych. Ocena ta powinna m.in. uwzględniać ryzyko wynikające z:

- 1) przypadkowego lub niezgodnego z prawem zniszczenia danych,
- 2) przypadkowej lub niezgodnej z prawem utraty danych,
- 3) przypadkowej lub niezgodnej z prawem modyfikacji danych,
- 4) nieuprawnionego ujawnienia danych osobowych,
- 5) nieuprawnionego dostępu do danych osobowych.

Warto również zauważyć, że przepisy RODO wskazują, iż administrator danych, w celu zapewnienia odpowiedniego stopnia bezpieczeństwa przy uwzględnieniu ryzyka wiążącego się z przetwarzaniem danych, powinien stosować m.in. następujące narzędzia:

- 1) pseudonimizację i szyfrowanie danych osobowych,
- 2) zdolność do ciągłego zapewnienia poufności, integralności, dostępności i odporności systemów i usług,
- 3) zdolność do szybkiego przywrócenia dostępności danych osobowych i dostępu do nich w razie incydentu fizycznego lub technicznego,
- 4) regularne testowanie, mierzenie i ocenianie skuteczności środków technicznych i organizacyjnych mających zapewnić bezpieczeństwo przetwarzania.

VII. Wniosek osoby, której dane dotyczą

7. Osoba, której dane są przetwarzane w innym celu aniżeli pierwotny cel, w jakim dane jej były zebrane, ma prawo w braku spełnienia wobec niej obowiązku informacyjnego wnieść o wskazanie podstawy nieprzekazania informacji, o których mowa w art. 13 ust. 3 RODO. Administrator jest więc zobligowany do niezwłocznego przekazania (nie później niż w terminie miesiąca) informacji

dotyczących podstawy niespełnienia wyżej wymienionego obowiązku informacyjnego. Inaczej mówiąc, musi wykazać swoją rację w skorzystaniu z wyłączenia przewidzianego w komentowanym przepisie.

Art. 4. [Ograniczenie stosowania art. 14 rozporządzenia 2016/679]

1. W zakresie nieuregulowanym w art. 14 ust. 5 rozporządzenia 2016/679 administrator wykonujący zadanie publiczne nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, jeżeli służy to realizacji zadania publicznego i niewykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679, jest niezbędne dla realizacji celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz przekazanie tych informacji:

- 1) uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego zadania publicznego lub
- 2) naruszy ochronę informacji niejawnych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

3. Administrator jest obowiązany poinformować osobę, której dane dotyczą, na jej wniosek, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o podstawie nieprzekazania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, 2 i 4 rozporządzenia 2016/679.

Powiązania z innymi przepisami:

- art. 3 OchrDanychU,
- art. 14, 23 RODO.

I. Administrator wykonujący zadania publiczne a podmiot publiczny

1. Zob. komentarz do art. 3 OchrDanychU, pkt I.

II. Wyłączenie konieczności spełnienia obowiązku informacyjnego

2. Komentowany przepis dotyczy możliwości wyłączenia obowiązku informacyjnego w sytuacji, gdy dane są pozyskiwane w sposób inny niż od osoby, której dane dotyczą, a przekazanie osobie, której dane dotyczą, informacji objętych dyspozycją art. 14 ust. 1, 2, 4 RODO uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego bądź naruszy ochronę informacji niejawnych. Przykładem takiego pozyskiwania danych osobowych od osób trzecich może być organ podatkowy wchodzący w posiadanie danych pracowników poprzez ich pracodawców.

Wyłączenie obowiązku informacyjnego dla podmiotów wykonujących zadania publiczne może nastąpić jedynie w sytuacji, gdy:

- 1) przetwarzanie służy realizacji zadania publicznego;
- 2) niewykonanie obowiązku informacyjnego jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 23 RODO;
- 3) przekazanie informacji wymaganych przez art. 14 ust. 1, 2 i 4 RODO:
  - a) uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego zadania publicznego, lub
  - b) naruszy ochronę informacji niejawnych.

Omawiany artykuł wprowadza wyłączenie dla podmiotów realizujących zadania publiczne w zakresie obowiązku przekazania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, 2, 4 RODO. Administrator nie będzie więc musiał poinformować osoby, której dane dotyczą, o zmianie celu oraz przekazać następujących informacji o:

- 1) swojej tożsamości, danych kontaktowych,
- 2) danych kontaktowych inspektora ochrony danych,
- 3) celach przetwarzania, do których mają posłużyć dane osobowe, oraz podstawę prawną przetwarzania,
- 4) odnośnych danych osobowych,
- 5) odbiorcach danych osobowych lub o kategoriach odbiorców,
- 6) zamiarze przekazania danych osobowych odbiorcy w państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej,
- 7) okresie, przez który dane osobowe będą przechowywane, a gdy nie jest to możliwe, kryteriach ustalania tego okresu,
- 8) prawnie uzasadnionych interesach realizowanych przez administratora lub przez stronę trzecią,
- 9) prawie do żądania od administratora dostępu do danych osobowych dotyczących osoby, której dane dotyczą, ich sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania oraz o prawie do wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania, a także o prawie do przenoszenia danych,
- 10) prawie do cofnięcia zgody w dowolnym momencie bez wpływu na zgodność z prawem przetwarzania, którego dokonano na podstawie zgody przed jej cofnięciem,
- 11) prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego,
- 12) źródle pochodzenia danych osobowych, a gdy ma to zastosowanie – czy pochodzą one ze źródeł publicznie dostępnych,
- 13) zautomatyzowanym podejmowaniu decyzji, w tym o profilowaniu,
- 14) nowym celu, w którym administrator chce przetwarzać dane.

Cele, o których mowa w art. 23 RODO, mają służyć:

- 1) bezpieczeństwu narodowemu,
- 2) obronie,
- 3) bezpieczeństwu publicznemu,
- 4) zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom,
- 5) innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym UE lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu UE lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu,

- 6) ochronie niezależności sądów i postępowania sądowego,
- 7) zapobieganiu naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzeniu postępowań w takich sprawach, ich wykrywaniu oraz ściganiu,
- 8) funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym lub regulacyjnym związanym, nawet sporadycznie, z sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa powyżej w pkt 1–5 i 7,
- 9) ochronie osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób,
- 10) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.

III. Naruszenie informacji niejawnych

3. Zob. komentarz do art. 3 OchrDanychU, pkt V.

IV. Zapewnienie odpowiednich środków ochrony

4. Zob. komentarz do art. 3 OchrDanychU, pkt VI.

V. Wniosek osoby, której dane dotyczą

5. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo w braku spełnienia wobec niej obowiązku informacyjnego wnieść o wskazanie podstawy nieprzekazania informacji, o których mowa w art. 14 ust. 1, 2, 4 RODO. Administrator jest więc zobligowany do niezwłocznego przekazania (nie później niż w terminie miesiąca) informacji dotyczących podstawy niespełnienia wyżej wymienionego obowiązku informacyjnego.

Art. 5. [Ograniczenie stosowania art. 15 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/679]

1. Administrator wykonujący zadanie publiczne nie przekazuje informacji, o których mowa w art. 15 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/679, jeżeli służy to realizacji zadania publicznego i niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 15 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/679, jest niezbędne dla realizacji celów, o których mowa w art. 23 ust. 1 tego rozporządzenia, oraz wykonanie tych obowiązków:

- 1) uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego zadania publicznego lub
- 2) naruszy ochronę informacji niejawnych.

2. W przypadku gdy wykonanie obowiązków, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 3 rozporządzenia 2016/679, wymaga niewspółmiernie dużego wysiłku związanego z wyszukiwaniem danych osobowych, administrator wykonujący zadanie publiczne wzywa osobę, której dane dotyczą, do udzielenia informacji pozwalających na wyszukanie tych danych. Przepis art. 64 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) stosuje się odpowiednio.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, administrator zapewnia odpowiednie środki służące ochronie interesu lub podstawowych praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

4. Administrator jest obowiązany poinformować osobę, której dane dotyczą, na jej wniosek, bez zbędnej zwłoki, nie później jednak niż w terminie miesiąca od dnia otrzymania wniosku, o podstawie niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 15 ust. 1–3 rozporządzenia 2016/679.

Powiązania z innymi przepisami:

- art. 64 KPA,
- art. 3 OchrDanychU,
- art. 15, 23 RODO.

I. Wyłączenie prawa dostępu do danych

1. Komentowany przepis wprowadza wyłączenie obowiązku realizacji prawa dostępu do danych przysługującego osobom, których dane dotyczą. Oznacza to, że administrator wykonujący zadania publiczne (zob. komentarz do art. 3 OchrDanychU, pkt I) nie będzie musiał przekazywać informacji w zakresie:

- 1) celów przetwarzania,
- 2) kategorii odnośnych danych osobowych,
- 3) informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane osobowe zostały lub zostaną ujawnione, w szczególności o odbiorcach w państwach trzecich lub organizacjach międzynarodowych,
- 4) planowanych okresów przechowywania danych osobowych bądź kryteriów ustalania tych okresów,
- 5) informacji o prawie do żądania od administratora sprostowania, usunięcia lub ograniczenia przetwarzania danych osobowych dotyczącego osoby, której dane dotyczą, oraz do wniesienia sprzeciwu wobec takiego przetwarzania,
- 6) informacji o prawie wniesienia skargi do organu nadzorczego,
- 7) informacji ich źródle pochodzenia danych.

Co więcej, administrator wykonujący zadania publiczne nie będzie musiał dostarczać kopii danych osobowych podlegających przetwarzaniu oraz informować o zabezpieczeniach, na podstawie których dane są przekazywane do państwa trzeciego.

Niemniej takie przetwarzanie przez organ publiczny musi być niezbędne do realizacji ściśle określonych celów, a mianowicie służyć:

- 1) bezpieczeństwu narodowemu,
- 2) obronie,
- 3) bezpieczeństwu publicznemu,
- 4) zapobieganiu przestępczości, prowadzeniu postępowań przygotowawczych, wykrywaniu lub ściganiu czynów zabronionych lub wykonywaniu kar, w tym ochronie przed zagrożeniami dla bezpieczeństwa publicznego i zapobieganiu takim zagrożeniom,
- 5) innym ważnym celom leżącym w ogólnym interesie publicznym UE lub państwa członkowskiego, w szczególności ważnemu interesowi gospodarczemu lub finansowemu UE lub państwa członkowskiego, w tym kwestiom pieniężnym, budżetowym i podatkowym, zdrowiu publicznemu i zabezpieczeniu społecznemu,
- 6) ochronie niezależności sądów i postępowania sądowego,

- 7) zapobieganiu naruszeniom zasad etyki w zawodach regulowanych, prowadzeniu postępowań w takich sprawach, ich wykrywaniu oraz ściganiu,
- 8) funkcjom kontrolnym, inspekcyjnym lub regulacyjnym związanym, nawet sporadycznie, ze sprawowaniem władzy publicznej w przypadkach, o których mowa powyżej w pkt 1–5 i 7,
- 9) ochronie osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób,
- 10) egzekucji roszczeń cywilnoprawnych.

Wyłączenie więc obowiązku informacyjnego dla podmiotów wykonujących zadania publiczne może nastąpić jedynie w sytuacji gdy:

- 1) przetwarzanie służy realizacji zadania publicznego;
- 2) niewykonanie obowiązków określonych w art. 15 ust. 1–3 RODO jest niezbędne do realizacji celów określonych w art. 23 RODO;
- 3) wykonanie obowiązków określonych w art. 15 ust. 1–3 RODO:
  - a) uniemożliwi lub znacząco utrudni prawidłowe wykonanie zadania publicznego, a interes lub podstawowe prawa lub wolności osoby, której dane dotyczą, nie są nadrzędne w stosunku do interesu wynikającego z realizacji tego zadania publicznego, lub
  - b) naruszy ochronę informacji niejawnych.

II. Wezwanie do udzielenia informacji

2. Gdy udzielenie informacji w zakresie wskazanym dyspozycją art. 15 ust. 1 RODO bądź dostarczenie osobie, której dane dotyczą, kopii jej danych osobowych podlegających przetwarzaniu wymagałoby niewspółmiernie dużego wysiłku związanego z wyszukaniem danych osobowych, administrator wykonujący zadania publiczne wzywa osobę, której dane dotyczą, aby ta udzieliła informacji pozwalających na wyszukanie jej danych.

Ustawodawca odesłał ponadto do odpowiedniego stosowania przepisu art. 64 KPA. Oznacza to, że w sytuacji, gdy w podaniu nie wskazano adresu wnoszącego i nie ma możliwości ustalenia tego adresu na podstawie posiadanych danych, podanie pozostawia się bez rozpoznania. Jeżeli natomiast podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa (brak wskazania informacji umożliwiających wyszukanie danych), należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 7 dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

III. Zapewnienie odpowiednich środków ochrony

3. Zob. komentarz do art. 3 OchrDanychU, pkt VI.

IV. Wniosek osoby, której dane dotyczą

4. Osoba, której dane dotyczą, ma prawo w braku spełnienia jej praw wynikających z art. 15 ust. 1–3 RODO wnieść o wskazanie podstawy niewykonania wobec niej przedmiotowych obowiązków. Administrator jest więc zobligowany do niezwłocznego przekazania (nie później niż w terminie miesiąca) informacji dotyczących podstawy niewykonania wyżej wymienionego obowiązku informacyjnego.